

Gjennomleste saken midnattstid og sa ok. Og jeg leste om Majj, som er punjabi for bøffelmelkeku, og der så jeg i farta ikke okesemelken

Abid Raja, Venstre-politiker, på Twitter

DELTA I DEBATTEN, SKRIV TIL OSS

Kronikk: 6000 tegn inkl. mellomrom. Hovedinnlegg: 4000 tegn. Innlegg/replik: 2000 tegn. Kortinnlegg: 800–1500 tegn. Legg ved portrettfoto.

debatt@dagsavisen.no

debattfremtiden@dagsavisen.no

ostfold@dagsavisen.no

på grunn av mannen min.

ke vi

Knut Arild Hareide gjorde. Men bare hvis begge
FOTO: VEGARD WIVESTAD GRØTT/NTB SCANPIX

gitt at man har de samme rettighetene og mulighetene som alle andre. Det gir meg derfor en hittil ukjent følelse av selvopplevd sosial urett å innse at jeg betaler for velferdsgoder som ikke er tilgjengelige for meg og andre i min situasjon. Det får meg til å lure på hvor vi er på vei som samfunn. Man kan ikke frata folk rettigheter de trodde at de hadde, samtidig som man krever at de skal betale for at de blir enda mer fordelaktige for andre. Da må vi heller avskaffe hele kontantstøtteordningen. Eventuelt må satsene legges på et minimumsnivå og gjelde alle. I dagens form er den udemokratiske og bidrar til økte sosiale forskjeller i et samfunn hvor dette allerede er trenden.

Elastisk argumentasjon fra Kvam

DEBATT

LINN HERNING

Daglig leder For Velferdsstaten

JOHAN MARTIN LEIKVOLL

politisk rådgiver FLT

Regjeringens mål var ikke mange leverandører på attføringsområdet, skriver statssekretær Christel Kvam 13. juli som svar på forbundsleder i FLT Jonny Simmenes sin kronikk 7. juli. «Jo flere leverandører, jo bedre vil man kunne dekke variasjonene i brukernes avklarings- og oppfølgingsbehov», står det derimot i høringsbrevet. I rapporten «Milliarder – ikke mennesker, en historie

om velferdsprofitører på attføringsområdet», påviser vi at det har blitt vesentlig færre leverandører etter anbudsutsettingen. Er det slik at valgfrihet, mangfold, flere leverandører og ideelle leverandører bare er interessant når regjeringen skal «selge inn» bruk av anbud, men ikke etterpå? Kvam viser til en «positiv trend» fra Nav med flere i jobb. Hvilke konkrete tall og sammenlikningsgrunnlag viser hun til? Foreligger det sammenliknbare tall for økt overgang til jobb for personer med nedsatt arbeidsevne? Kvam forstår heller ikke at svake grupper risikerer å bli skjøvet ut. «Fløteskumming» ved anbud er velkjent fra internasjonal forskning. Man satses på dem som er lettest å få i jobb. For oss er det derimot «uforståelig» at en statssekretær i Arbeids- og sosialdepartementet ikke kjenner til disse faremomentene. Hvis hun ikke vil høre på oss, anbefaler vi henne å lese

høringsuttalelsene (2014) blant annet fra NHO og den gang Høyre-styrte kommuner som Oslo og Bergen som advarte mot dette.

Kvam har noe rett i at den skyhøye fortjenesten til de fire dominerende selskapene ikke bare kan komme fra anbudene på avklarings- og oppfølgingsstiltakene. Dette er likevel selskaper som også har hentet fortjenesten fra attførings- og velferdsområdet ellers. Vi skriver da også i rapporten at det er først fra regnskapsåret 2016 vi kan få mer oversikt over dette. Vi merker oss for øvrig at Kvam ikke kommenterer disse selskapenes dominans. Hun er også taus om at et av selskapene har eierskap i utenlandske skatteparadis og at et annet har en forretningsmodell som bygger på enkeltpersonforetak som gir grunnlag for større fortjeneste enn dem som opererer med normale lønns- og arbeidsforhold.

Langsiktige visjoner – for barnas skyld

DEBATT

PIA VON HIRSCH

Psykolog

Til tross for at de fleste nå svever vektlost rundt inni feriebobla, tenker jeg mye på det kommende stortingsvalget. Det opptar meg som medmenneske, som mamma og som psykolog, for hver gang jeg skrur på radioen og hører nyheter, blinker røde alarmer. Samfunnet vårt er ute av kurs.

Det er en skremmende utvikling som har pågått i Norge og i store deler av den vestlige verden de seneste årene. Markedsliberalistiske holdninger tar mer og mer plass, og nyhetsbildet er i økende grad preget av konservatisme,

nasjonalisme, sexismen og rasisme. Høyreekstreme holdninger har mange steder blitt stuerene, med redsel og fiendebilder som lim for felleskap. Denne blandingen representerer for meg en stor trussel mot demokratiet, mot velferdssamfunnet vårt og mot jordkloden, og derfor de som kommer etter oss – barna.

Barn trenger en frisk planet. På denne friske planeten trenger de samfunn som ivaretar dem uavhengig av utgangspunkt, og de trenger oppvekstvilkår preget av inkludering, raushet, kjærlighet og åpenhet. De trenger rett og slett mye av det Norge har vært kjent for å ha, men som vi nå, med den mørkeblå regjeringen er i ferd med å miste: et solid velferdssamfunn hvor alle rammes inn og ivaretas, og hvor man anser alle mennesker som like mye verdt, uavhengig

av hvor de ble født, hvilke biologiske forutsetninger de har, og hvilken type familie de fødes til.

Om ikke lenge begynner den politiske sandkassekrigen, der populistisk fremming av enkeltsaker og kortsiktige løsninger er fast ingrediens. Flere politikere vil forsøke å sanke stemmer ved å appellere til frykten i oss, og til den lille gjerrignarken der inne som har mye og vil ha mer. Jeg mener at vi som ansvarlige voksne bør forsøke å heve blikket og løsrive oss fra våre personlige behov og lyster, når vi stemmer. Jeg mener vi bør se til partienes grunnleggende verdier, langsiktige planer, og visjoner for fremtiden. Jeg mener vi skylder barna å være både idealistiske og håpefulle, for et liv levd etter ordtaket «etter oss kommer syndfloden» er, etter min mening, ikke et alternativ.

Hva er egentlig kristen politikk?

DEBATT

KNUT SAND BAKKEN

Pensjonert prest

Et hvert valg er et valg om verdier. Derfor angår høstens valg oss alle. For det handler om våre liv og fremtiden. Men verdier kan som kjent være så mangt.

Partiene er som vanlig opptatt av å kapre «kristenfolkets» velgere. Men dette er ikke noen ensartet gruppe, selv om lavkirkelige som bygger på Bibel og bekjennelsen eigner seg som «kristenfolket.»

Når kristentroen påvirker noen politikeres avgjørelser for eksempel i lovgivningen, er naturligvis det helt legitimt. Men en slik kristen påvirkning gir ikke avgjørelsen en kristen legitimitet. Hvis noen hevder det, blander de det verdslige og det åndelige regiment sammen og gjør kristendommen til en lovreligion. Og hva en lovreligion fører til, skulle det ikke være nødvendig å komme nærmere inn på.

Jeg prioriterer daglig hva jeg skal irritere meg over. Men debatten om hva som er kristelig politikk som reises under hver valgkamp har jeg ikke helt klart å la være å irritere meg over. For når det går mot valg, blir det ofte et tema om hvordan det kristne folket bør stemme.

Det er alltid viktig å understreke våre grunnverdier. Dersom samfunnet lar disse verdiene flyte, vil markedet overta helse styringen. Da vil de svake hjemme og ute bli taperne. Felles for oss kristne er en jo nettopp en tro som utfordrer til engasjement for fattige og svake. Og en rettferdig fordeling. Stadig større ulikheter i samfunnet er ikke særlig solidarisk. Dette bør kirkens ledere fordømme offentlig.

Når enkeltindividet ikke settes fremfor fellesskapet, er det nødvendig å tenne varsellampene. Og det skal et visst mot til å stemme på partier som gjennom sine «kristne grunnverdier» skaper angst for det ukjente og fremmede! For det er langt fra det jeg vil kalle en kristen politikk.